

Asia C-33/20

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

23.1.2020

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Landgericht Ravensburg (Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

7.1.2020

Kantaja:

UK

Vastaaja:

Volkswagen Bank GmbH

Pääasian kohde

Kulutusluottosopimus – Peruuttamisoikeus – Sopimuksessa mainittavat tiedot –
Direktiivi 2008/48/EY

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden tulkinta, SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan 1 alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksessa

a) luottosopimuksen tekohetkellä sovellettava viivästyskorke on ilmoitettava absoluuttisena lukuna ja että ainakin sovellettava viitekorke (käsiteltävässä asiassa

BGB:n 247 §:n mukainen peruskorko), jonka perusteella sovellettava viivästyskorko määräytyy lisäämällä siihen tietty prosenttimäärä (käsiteltävässä asiassa BGB:n 288 §:n 1 momentin toisen virkkeen mukaisesti viisi prosenttiyksikköä), on ilmoitettava absoluuttisena lukuna?

b) viivästyskoron mukauttamista koskeva mekanismi on selitettävä konkreettisesti ja että on ainakin viitattava kansallisiin säännöksiin, joista viivästyskoron mukauttaminen voidaan päätellä (BGB:n 247 § ja 288 §:n 1 momentin toinen virke)?

2. Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan r alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksessa on mainittava konkreettinen, kuluttajalle ymmärrettävä laskentamenetelmä sen korvauksen määrittämiseksi, joka luotonantajalle on maksettava, jos luotto maksetaan takaisin ennaikaisesti, jotta kuluttaja voi laskea ainakin likimain sen korvauksen suuruuden, joka hänen on maksettava luoton ennaikaisesta takaisinmaksusta?

3. Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan s alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksessa

a) on mainittava myös kansallisessa oikeudessa säädetyt luottosopimuksen osapuolten irtisanomisoikeudet, erityisesti myös BGB:n 314 §:n mukainen, määräaikaan luottosopimukseen sovellettava luotonottajan oikeus irtisanoa sopimus painavasta syystä?

b) on viitattava luottosopimuksen osapuolten kaikkien irtisanomisoikeuksien yhteydessä irtisanomisoikeutta käytettäessä sovellettavaan määräaikaan ja irtisanomisilmoituksen muotoon?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (jäljempänä direktiivi 2008/48), 10 artikla

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Siviililain täytäntöönpanolaki (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche, jäljempänä EGBGB), 247 § sekä 3, 6 ja 7 §

Siviililaki (Bürgerliches Gesetzbuch, jäljempänä BGB), erityisesti 247, 288, 314, 355, 356b, 357, 357a, 358, 492 ja 495 §

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Kantaja teki vastaajan kanssa 19.12.2015 luottosopimuksen 10 671,63 euron suuruisesta luoton nettomäärästä, joka oli tarkoitettu VW Passat Variant 2,0 TDI -moottoriajoneuvon ostamiseen henkilökohtaista käyttöä varten.
- 2 Ajoneuvon myyjä oli Sindelfingenissä (Saksa) sijaitseva autoliike. Ostohinta oli 15 200 euroa. Kantaja maksoi myyjälle käsirahana 5 000 euroa ja rahoitti mainitulla luotolla jäljelle jäävän ostohinnan, 10 200 euroa, ja takaisinmaksuturvasta maksettavan kertaluonteisen maksun, 471,63 euroa, eli yhteensä 10 671,63 euroa.
- 3 Vastaaja käytti luottosopimuksen laatimisessa ja tekemisessä apuna myyjää. Myyjä toimi erityisesti vastaajan luotonvälittäjänä ja käytti vastaajan sen käyttöön asettamia sopimuslomakkeita. Luottosopimuksessa sovittiin, että kantajan on maksettava luottosumma takaisin 15.2.2016 alkaen 48 samansuuruisessa kuukausierässä ja 16.2.2020 maksettavassa loppuerässä.
- 4 Kantaja maksoi sovitut erät säännöllisesti. Hän kuitenkin peruutti 22.1.2019 päivätyllä kirjeellään luottosopimuksen tekemistä koskevan tahdonilmaisunsa. Vastaaja ei hyväksynyt peruutusta.
- 5 Kantaja katsoo, että 22.1.2019 tehdyn peruuttamisen myötä luottosopimus on muuttunut palautusvelkasuhteeksi. Kantaja vaatii kanteessaan tuomioistuinta toteamaan, ettei hän ole enää velvollinen maksamaan luoton takaisinmaksueriä vastaajalle 22.1.2019 alkaen. Lisäksi hän vaatii vastaajaa maksamaan takaisin hänen vastaajalle siihen mennessä maksamansa luottoerät ja myyjälle maksamansa käteisrahan, molemmat vastineena myydyin ajoneuvon palauttamisesta.
- 6 Vastaajan mukaan peruuttamisilmoitus on tehty liian myöhään, ja se pitää peruuttamista siksi pätemättömänä. Se katsoo, että velkasuhde on edelleen voimassa, ja vaatii näin ollen, että kanne hylätään.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 7 Riita-asian ratkaisu määräytyy direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan 1, r ja s alakohdan tulkintaa koskeviin ennakkoratkaisukysymyksiin annettavan vastauksen perusteella.

Jos luottosopimus peruutettiin pätevästi, BGB:n 495 §:n 1 momentin ja 355 §:n 1 momentin nojalla luottosopimus ei enää sido kantajaa, eikä hän ole velvollinen maksamaan enää luoton takaisinmaksueriä. BGB:n 495 §:n 1 momentin mukaan luotonottajalla on nimittäin kulutusluottosopimuksessa BGB:n 355 §:n mukainen peruuttamisoikeus. BGB:n 355 §:n 1 momentin mukaan sopimuksen tekemistä koskevat tahdonilmaisut eivät enää sido kuluttajaa ja elinkeinonharjoittajaa, jos kuluttaja on peruuttanut tahdonilmaisunsa määräajassa.

- 8 Lisäksi BGB:n 357a §:n ("Rahoituspalveluja koskevien sopimusten peruuttamisen oikeudelliset seuraukset") 1 momentin mukaan kantaja voi vaatia vastaajalle siihen mennessä maksamiensa luottoerien takaisin maksamista. Kyseisen säännöksen mukaan saadut suoritukset on palautettava viimeistään 30 päivän kuluessa.
- 9 Jos luottosopimus peruutettiin pätevästi, myöskään ostosopimus ei enää sido kantajaa BGB:n 358 §:n 2 momentin mukaisesti. Kyseisessä säännöksessä säädetään, että jos kuluttaja on peruuttanut kulutusluottosopimuksen tekemistä koskevan tahdonilmauksensa pätevästi, tähän kulutusluottosopimukseen liittyvän, tavaran toimittamista koskevan sopimuksen tekemiseen liittyvä tahdonilmaus ei myöskään sido enää kuluttajaa. Osto- ja luottosopimus ovat BGB:n 358 §:n 3 momentissa tarkoitettuja liitännäisiä sopimuksia.
- 10 Siinä tapauksessa kantaja voi BGB:n 358 §:n 4 momentin ensimmäisen virkkeen ja 357 §:n 1 momentin nojalla vaatia myös vastaajaa palauttamaan hänen myyjälle maksamansa käsirahan, koska rahoitetun sopimuksen purkamisen on BGB:n 358 §:n 4 momentin viidennen virkkeen mukaan tapahduttava yksinomaan luotonottajan ja -antajan välillä. BGB:n 358 §:n 4 momentin ensimmäisessä virkkeessä viitataan liitännäisen sopimuksen purkamisen osalta muun muassa BGB:n 357 §:n 1 momenttiin. Kyseinen säännös koskee sopimusten, jotka eivät ole rahoituspalveluja koskevia sopimuksia, peruuttamisen oikeudellisia seurauksia, ja siinä säädetään, että saadut suoritukset on palautettava viimeistään 14 päivän kuluttua.
- 11 Kantajan peruuttamisilmoituksen pätevyys edellyttää, että BGB:n 355 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä säädetty kahden viikon peruuttamisaika ei ollut vielä päättynyt, kun hän ilmoitti peruuttavansa sopimuksen 22.1.2019. BGB:n 356b §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen mukaan peruuttamisaika ei kuitenkaan ala kulua, jos tiedot, jotka luottosopimuksessa on BGB:n 492 §:n 2 momentin sekä EGBGB:n 247 §:n 6–13 momentin nojalla mainittava, eivät sisälly täysimääräisesti sopimukseen. Tällaisessa tapauksessa määräaika alkaa kulua BGB:n 356b §:n 2 momentin toisen virkkeen mukaan vasta, kun luottosopimuksessa mainittavat tiedot toimitetaan jälkikäteen.
- 12 Käsiteltävässä asiassa olisi katsottava, ettei luottosopimuksessa mainittavia tietoja ole ilmoitettu täysimääräisesti, etenkin kun sopimukseen ei sisälly ainakaan yksi tiedoista, jotka luottosopimuksessa on mainittava direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan l, r tai s alakohdan mukaan (tai yksi tiedoista, jotka luottosopimuksessa on mainittava vastaavien kansallisten säännösten eli EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 1 kohdan 1 alakohdan ja 3 momentin 1 kohdan 11 alakohdan; EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 1 kohdan 5 alakohdan ja EGBGB:n 247 §:n 7 momentin 1 kohdan 3 alakohdan nojalla).

Ennakkoratkaisukysymykset 1a ja 1b

- 13 EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 1 kohdan 1 alakohtaan ja 3 momentin 1 kohdan 11 alakohtaan sisältyvän kansallisen sääntelyn mukaan viivästyskorko ja sen mukauttamista koskevat järjestelyt on esitettävä selkeästi ja ymmärrettävästi.
- 14 Nyt tarkasteltavassa tapauksessa luottosopimukseen sisältyvät tältä osin seuraavat tiedot:
- ”Sopimuksen irtisanomisen jälkeen perimme Teiltä lakisääteisen viivästyskoron. Vuotuinen viivästyskorko on peruskorko lisättynä 5 prosenttiyksiköllä.”
- 15 Siitä, miten konkreettisia sopimukseen sisältyvien tietojen on EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 1 kohdan 1 alakohtaan ja 3 momentin 1 kohdan 11 alakohtaan mukaan oltava, esitetään erilaisia näkemyksiä kansallisessa oikeuskäytännössä ja -kirjallisuudessa. Yleisen käsityksen mukaan riittää, että toistetaan BGB:n 288 §:n 1 momentin toiseen virkkeeseen sisältyvä sääntely, jonka mukaan viivästyskorko on peruskorko lisättynä 5 prosenttiyksiköllä. Toisen käsityksen mukaan sopimuksessa on mainittava sovellettavan viivästyskoron absoluuttinen luku ja selitettävä konkreettisesti, miten viivästyskorkoa mukautetaan.
- 16 Kansallisen lainsäädännön tulkinnan kannalta on ratkaisevaa, miten on ymmärrettävä tätä sääntelevään direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan 1 alakohtaan sisältyvä toteamus, jonka mukaan luottosopimuksessa on mainittava selkeästi ja tiiviisti ”luottosopimuksen tekohetkellä sovellettava viivästyskorko, ja sen mukauttamista koskevat järjestelyt”.
- 17 Kyseisen direktiivin säännöksen edellytysten kannalta voitaisiin pitää riittävänä, että sopimukseen sisällytetään kansalliseen oikeuteen sisältyvän viivästyskorkoja koskevan sääntelyn (käsiteltävässä asiassa BGB:n 288 §:n 1 momentin toinen virke) sisältö.
- 18 Tällainen direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan 1 alakohtaan tulkinta ei kuitenkaan ole pakottava. Kansalliseen sääntelyyn verrattuna direktiiviin sisältyvä lisäys ”luottosopimuksen tekohetkellä sovellettava” ja selkeyttä ja tiiviyyttä koskeva edellytys voivat tukea sitä, että sovellettava viivästyskorko on mainittava mahdollisimman täsmällisesti, siis absoluuttisena lukuna, tai että ainakin BGB:n 247 §:n mukaisen sovellettavan peruskoron kulloinenkin taso on ilmoitettava absoluuttisena lukuna, koska kuluttaja voi silloin selvittää viivästyskoron määrän yksinkertaisella yhteenlaskulla (+ 5 prosenttiyksikköä).
- 19 Direktiivissä vaadittavat selkeys ja tiiviys voisivat mahdollisesti myös edellyttää sitä, että viivästyskoron mukauttamismekanismi on selitettävä, nimittäin että kansallisen oikeuden mukainen viivästyskorko on BGB:n 247 §:n ja 288 §:n 1 momentin nojalla Saksan keskuspankin (Deutsche Bundesbank) puolivuositain julkaisema peruskorko lisättynä 5 prosenttiyksiköllä, tai että on ainakin viitattava sekä BGB:n 288 §:n 1 momentin toiseen virkkeeseen että BGB:n 247 §:ään, koska viivästyskoron mukauttaminen ilmenee näistä säännöksistä.

- 20 Nämä kysymykset ovat merkityksellisiä käsiteltävän asian ratkaisemisen kannalta. Jos nimittäin ennakkoratkaisukysymykseen 1a tai 1b vastataan myöntävästi, EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 1 kohdan 1 alakohdassa ja 3 momentin 1 kohdan 11 alakohdassa säädettyjä tietoja, jotka luottosopimuksessa on mainittava, ei ole nyt tarkasteltavassa tapauksessa ilmoitettu täysimääräisesti, ja kantaja peruutti sopimuksen oikea-aikaisesti ja pätevästi.
- 21 Luottosopimuksessa ei näet mainita sovellettavaa viivästyskorkoa tai ainakaan sovellettavaa viitekorkoa (BGB:n 247 §:n mukainen peruskorko) absoluuttisena lukuna. Luottosopimuksessa ei myöskään selitetä viivästyskoron mukauttamismekanismeja.

Ennakkoratkaisukysymys 2

- 22 EGBGB:n 247 §:n 7 momentin 1 kohdan 3 alakohtaan sisältyvän kansallisen sääntelyn mukaan kulutusluottosopimuksessa on mainittava selkeästi ja ymmärrettävästi:

”edellytykset oikeudelle ennaikaisen takaisinmaksun yhteydessä maksettavaan korvaukseen ja tällaisen korvauksen määrittämismenettely, mikäli luotonantaja aikoo vedota tähän oikeuteen, jos luotonottaja maksaa luoton takaisin ennaikaisesti”.

- 23 Käsiteltävässä asiassa luottosopimuksessa määrätään tältä osin seuraavaa:

a) Luotonottaja voi täyttää tästä sopimuksesta johtuvat sitoumuksensa milloin tahansa kokonaan tai osittain ennaikaisesti. – –

b) – –

c) Suoraan ennaikaiseen takaisinmaksuun liittyvistä vahingoista pankki voi vaatia asianmukaisen korvauksen ennaikaisesta takaisinmaksusta. Pankki laskee vahingon niiden Bundesgerichtshofin vahvistamien talousmatemaattisten edellytysten mukaisesti, joissa otetaan huomioon erityisesti

- tällä välin muuttunut korkotaso
- luoton osalta alun perin sovitut maksuvirrat
- pankin menettämä voitto
- ennaikaiseen takaisinmaksuun liittyvät hallintokulut (käsittelymaksu) sekä
- ennaikaisen takaisinmaksun seurauksena säästetyt riski- ja hallinnointikustannukset.

Näin laskettua enneaikaisesta takaisinmaksusta maksettavaa korvausta, jos se on korkeampi, pienennetään siten, että se vastaa seuraavista kahdesta määrästä alhaisempaa:

- 1 prosentti tai, jos enneaikaisen ja sovitun takaisinmaksun välinen ajanjakso on alle vuosi, 0,5 prosenttia enneaikaisesti takaisin maksetusta määrästä,
- niiden korkojen määrä, jotka luotonottaja olisi maksanut enneaikaisen ja sovitun takaisinmaksun välisenä ajanjaksona.”

- 24 Luottosopimuksen edellä esitetyistä määräyksistä siis ilmenee, että vastaaja aikoi vaatia luoton enneaikaisen takaisinmaksun yhteydessä korvausta siitä. Sen oli siten sisällytettävä sopimukseen tiedot, jotka siinä on EGBGB:n 247 §:n 7 momentin 1 kohdan 3 alakohdan mukaisesti mainittava. Näin ollen asian ratkaisemisen kannalta on merkityksellistä, onko käsiteltävässä asiassa kulutusluottosopimuksessa mainittu täysimääräisesti tiedot, jotka siinä on mainittava edellytyksistä oikeudelle enneaikaisen takaisinmaksun yhteydessä maksettavaan korvaukseen ja tällaisen korvauksen määrittämismenetelmä.
- 25 EGBGB:n 247 §:n 7 momentin 1 kohdan 3 alakohdassa tiedoille, jotka sopimuksessa on mainittava, asetettuja edellytyksiä tulkitaan eri tavalla kansallisessa oikeuskäytännössä ja -kirjallisuudessa.
- 26 Yleisen näkemyksen mukaan riittää, jos luotonantaja mainitsee pääpiirteittäin enneaikaisesta takaisinmaksusta maksettavan korvauksen määrittämisen kannalta olennaiset parametrit. Bundesgerichtshofin oikeuskäytännön mukaan määrittämismenetelmä esitetään riittävän avoimesti ja tiiviisti, jos mainitaan tietyt parametrit, nimittäin tällä välin muuttunut korkotaso, luoton osalta alun perin sovitut maksuvirrat, pankin menettämä voitto, enneaikaisen takaisinmaksun seurauksena säästetyt riski- ja hallinnointikustannukset sekä enneaikaiseen takaisinmaksuun liittyvät hallintokulut.
- 27 Vastakkaisen näkemyksen mukaan on välttämätöntä, että sopimuksessa mainitaan enneaikaisesta takaisinmaksusta maksettavaa korvausta koskevan oikeuden osalta konkreettinen, kuluttajalle ymmärrettävä määrittämismenetelmä, jotta keskimääräisesti valistunut kuluttaja voi arvioida ainakin karkeasti enneaikaisesta takaisinmaksusta maksettavan korvauksen määrän sopimukseen sisältyvien tietojen perusteella. Tämän näkemyksen mukaan pelkkä niiden tekijöiden mainitseminen, jotka korvauksen määrittämisessä on otettava huomioon, ei riitä, koska luotonottaja ei tunne yksittäisten tekijöiden perusteella määräytyviä määriä ja koska keskivertokuluttaja ei osaa suhteuttaa näitä tekijöitä.
- 28 Kansallisen oikeuden tulkinnan kannalta on siten ratkaisevaa, miten on ymmärrettävä tätä sääntelevään direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan r alakohdtaan sisältyvä toteamus, jonka mukaan luottosopimuksessa on mainittava selkeästi ja tiiviisti ”tiedot luotonantajan mahdollisesta oikeudesta saada tästä korvausta sekä tavasta, jolla korvaus määritetään”.

- 29 Sitä on mahdollista tulkita siten, että maksettavan korvauksen määrittämistavan selventämiseksi voidaan viitata oikeuskäytännössä vahvistettuihin periaatteisiin ja siinä huomioon otettaviin määrittämiseen vaikuttaviin tekijöihin mainitsematta konkreettista laskentamenetelmää.
- 30 Tällainen direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan tulkinta ei kuitenkaan ole pakottava. Muotoilua, jonka mukaan tiedot on mainittava selkeästi ja tiiviisti, voitaisiin näin tulkita myös siten, että sopimuksessa on mainittava konkreettinen, kuluttajalle ymmärrettävä laskentamenetelmä. Tähän suuntaan voisi viitata direktiivin 2008/48 johdanto-osan 39 perustelukappale, jonka mukaan luotonantajalle maksettavan korvauksen laskemisen olisi oltava avoin ja kuluttajan kannalta ymmärrettävä jo ennen sopimuksen tekoa ja joka tapauksessa luottosopimuksen täyttämisaikana, laskentamenetelmän olisi oltava luotonantajan kannalta helppokäyttöinen ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa korvauksen valvontaa olisi helpotettava.
- 31 Kysymys on merkityksellinen käsiteltävän asian ratkaisemisen kannalta. Jos ennakkoratkaisukysymykseen 2 vastataan myöntävästi, EGBGB:n 247 §:n 7 momentin 1 kohdan 3 alakohdassa säädettyjä tietoja, jotka luottosopimuksessa on mainittava, ei ole nyt tarkasteltavassa tapauksessa ilmoitettu asianmukaisesti, ja kantaja peruutti sopimuksen oikea-aikaisesti ja pätevästi.

Ennakkoratkaisukysymykset 3a ja 3b

- 32 EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 1 kohdan 5 alakohtaan sisältyvän kansallisen sääntelyn mukaan ”sopimusta irtisanottaessa noudatettava menettely” on mainittava selkeästi ja ymmärrettävästi.
- 33 Nyt tarkasteltavassa tapauksessa luottosopimuksessa ilmoitetaan tältä osin, millä edellytyksillä luotonantajalla on irtisanomisoikeus painavasta syystä. Sopimuksessa ei kuitenkaan mainita, missä muodossa luotonantajan irtisanominen on tehtävä, eikä etenkin sitä, että BGB:n 492 §:n 5 momenttiin sisältyvän kansallisen sääntelyn mukaan irtisanominen on tehtävä pysyvällä välineellä. Siinä ei myöskään ilmoiteta, millaista määräaika pankin tekemään irtisanomiseen sovelletaan, esimerkiksi käyttämällä ilmaisua ”välittömästi” tai mainitsemalla tietty määräaika.
- 34 Luottosopimuksessa ei mainita lainkaan sopimuksiin, joiden täyttäminen on jatkuvaa, ja siis myös nyt tarkasteltavaan määräaikaiseen luottosopimukseen sovellettavaa, BGB:n 314 §:n mukaista luotonottajan oikeutta irtisanoa sopimus painavasta syystä. Siinä ei myöskään ilmoiteta, mitä menettelyä (etenkin muoto ja määräaika) luotonottajan on noudatettava irtisanomisessa.
- 35 Tietoja, jotka sopimuksessa on mainittava, koskevista EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 1 kohdan 5 alakohdan mukaisista vaatimuksista on erilaisia näkemyksiä. Tämä koskee ensinnäkin sitä, onko määräaikaisissa

luottosopimuksissa ylipäätään viitattava BGB:n 314 §:n mukaiseen mahdollisuuteen irtisanoa sopimus painavasta syystä.

- 36 Yhtäältä katsotaan, että määräaikaisissa luottosopimuksissa on ilmoitettava ainoastaan direktiivin 2008/48 13 artiklan 1 kohdassa säädetyistä luotonottajan yleisestä irtisanomisoikeudesta muttei kansallisessa oikeudessa BGB:n 314 §:ssä säädetyistä luotonottajan erityisestä irtisanomisoikeudesta. Tältä osin viitataan muun muassa direktiivin 2008/48 johdanto-osan 33 perustelukappaleeseen ja sääntely-yhteyteen. Enemmän kannatusta on saanut näkemys, jonka mukaan EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 1 kohdan 5 alakohtaa on tulkittava direktiivin mukaisesti siten, että luottosopimuksessa voidaan ilmoittaa ainoastaan direktiivissä säädetyt ja täydellisesti yhdenmukaistetut irtisanomisoikeudet ja että tietoihin, jotka sopimuksessa on mainittava, ei pidä sisällyttää lainkaan ainoastaan kansallisessa oikeudessa säädetyjä irtisanomisoikeuksia. Tätä perustellaan muun muassa sopimussisältöjen vastaavuutta ja annettavien tietojen yhtenäisyyttä kaikissa jäsenvaltioissa koskevalla tavoitteella.
- 37 Vastakkaisen näkemyksen mukaan pankin on ilmoitettava luotonottajalle – ainakin määräaikaisissa sopimuksissa – myös kansalliseen oikeuteen sisältyvästä, BGB:n 314 §:n mukaisesta erityisestä irtisanomisoikeudesta.
- 38 Tietojen, jotka EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 1 kohdan 5 alakohdan mukaan sopimuksessa on mainittava, laajuuden osalta kiistanalaista on lisäksi se, onko sopimuksessa viitattava ainoastaan kansallisessa oikeudessa säädettyihin irtisanomisoikeuksiin sovellettaviin muotoa ja määräaikoja koskeviin vaatimuksiin.
- 39 Edellä kuvatussa suppeassa näkemyksessä, jonka mukaan kansallisia irtisanomisoikeuksia ei pidä mainita tai ei ainakaan tarvitse mainita EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 1 kohdan 5 alakohdan mukaisissa tiedoissa, jotka sopimuksessa on mainittava, pidetään siten tarpeettomina varsinkin myös tietoja, jotka koskevat kansallisessa oikeudessa säädetyjä irtisanomisoikeuksia käytettäessä sovellettavia muotovaatimuksia.
- 40 Vastakkaisen näkemyksen mukaan on ehdottoman välttämätöntä, että kuluttajalle ilmoitetaan, missä muodossa ja määräajassa luottosopimuksen osapuolten on käytettävä irtisanomisoikeuksiaan, ja että sopimuksessa on etenkin myös ilmoitettava, että luotonantajan on BGB:n 492 §:n 5 momentin mukaan irtisanottava sopimus pysyvällä välineellä. Tältä osin vedotaan direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan s alakohdan sanamuotoon, tavoitteeseen varmistaa riittävän tasoinen kuluttajansuoja ja siihen, ettei direktiivin 2008/48 10 artiklassa tehdä eroa luotonantajan ja -ottajan irtisanomisoikeuksien välillä.
- 41 Kansallisen oikeuden tulkinnan kannalta on siten ratkaisevaa, miten on ymmärrettävä tätä sääntelevään direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan s alakohtaan sisältyvä toteamus, jonka mukaan luottosopimuksessa on mainittava

selkeästi ja tiiviisti ”menettely, jota noudatetaan käytettäessä oikeutta päättää luottosopimus”.

- 42 Kun otetaan huomioon direktiivin 2008/48 johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa mainittu täydellisen yhdenmukaistamisen tavoite, kyseisen direktiivin 10 artiklan 2 kohdan s alakohtaa voitaisiin tulkita siten, että unionin lainsäätäjät tosin halusi tietoisesti sallia edelleen kansallisen oikeuden mukaiset irtisanomisoikeudet mutta että kuluttajalle on ilmoitettava ainoastaan direktiivissä itsessään säädettyistä irtisanomisoikeuksista. Tätä voisi puoltaa etenkin direktiivin 2008/48 johdanto-osan kahdeksännessä perustelukappaleessa mainittu tavoite toteuttaa ”luottotarjoustensa vapaa liikkuvuus – – parhaalla mahdollisella tavalla – – luoton tarjoajien – – kannalta”.
- 43 Tämä päätelmä ei kuitenkaan ole pakottava. Direktiivin 2008/48 johdanto-osan kahdeksännessä perustelukappaleessa samoin korostetun tavoitteen tarjota ”riittävän tasoinen kuluttajansuoja” kannalta voisi olla tarpeen, että sopimuksessa ilmoitetaan myös kansallisessa oikeudessa säädettyistä irtisanomisoikeuksista ja niihin sovellettavista muotovaatimuksista. Tätä näkemystä voisi tukea myös direktiivin 2008/48 johdanto-osan 24 perustelukappale, jonka mukaan kuluttajan on saatava ”kattavat” tiedot ennen luottosopimuksen tekemistä, ja myös sen johdanto-osan 31 perustelukappale, jonka mukaan, jotta kuluttaja voi tietää luottosopimuksen mukaiset oikeutensa ja velvollisuutensa, sopimuksessa olisi oltava selkeästi ja tiiviisti kaikki tarvittavat tiedot.
- 44 Nämä kysymykset ovat merkityksellisiä käsiteltävän asian ratkaisemisen kannalta. Jos ennakkoratkaisukysymykseen 3a tai 3b vastataan myöntävästi, EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 1 kohdan 5 alakohdassa säädettyjä tietoja, jotka luottosopimuksessa on mainittava, ei ole nyt tarkasteltavassa tapauksessa ilmoitettu täysimääräisesti, ja kantaja peruutti sopimuksen oikea-aikaisesti ja pätevästi.